

i regeringen. Regeringen fremsatte først forslaget om HS og derefter forslaget om Hovedstadskommissionen.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Nu har jeg haft lejlighed til at følge denne debat og fru Anni Svanholts optræden her i dag.

Det er jo ikke så længe siden, vi var i valgkamp til amtsrådet sammen, og i den forbindelse kunne jeg tænke mig at stille spørgsmålet: Hvad drejede den valgkamp sig om? Svaret er, at den drejede sig om, hvorvidt der skulle være en fødeafdeling i Skive eller ej. Den drejede sig om Skives problemer – og kun om Skives problemer. Ikke hvad der skete i Viborg Amt, Kjellerup eller Thisted, nej, det drejede sig kun om en fødeafdeling i Skive.

Er det brugerindflydelse for amtet? Nej, det er lokalpatriotisme, og det er det, der vanskeliggør amtsarbejdet, gør det vanskeligt at få helheder i de amter, vi har. Derfor er det bedre, at vi får lagt beslutningerne længere ud til borgerne, ud til kommunerne, i stedet for at vi skal køre sognerådspolitik i amterne, som det skete i Viborg Amt.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg havde nu ikke regnet med at skulle have en lokal diskussion med hr. Henning Grove, men jeg kan sige, at debatten om sygehusene jo optager borgerne i al almindelighed, og det er ganske udmærket. Den debat, vi havde op til det seneste amtsrådsvalg, var jo netop udtryk for et vældigt engagement, og under diskussionerne dér blev det klart, at de forskellige partier prioriterede sygehusstrukturen forskelligt. Men det var i øvrigt en ganske udmærket debat, der var helt i overensstemmelse med det lokale selvstyre.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det har slået mig, at debatten om dette tema er meget semantisk. Der er nogle, der siger – og det er bl.a. regeringen – at amterne ikke skal nedlægges, men vi er helt åbne over for, at de i fremtiden – og det er lidt vanskeligt at sige meget præcist – godt kan blive mere regionalt baseret.

Så er der andre, der siger, at amterne skal nedlægges, og at man skal have regioner i stedet for. Det er først og fremmest borgmestre, der siger det, og det er der måske ikke noget mær-

keligt i, og det er måske også først og fremmest jyske borgmestre, der siger det, men det skal jeg såmænd ikke blande mig i.

Endelig er der andre, der siger – og det var bl.a. hr. Torben Rechendorff – at der under alle omstændigheder vil være brug for noget regionalt samarbejde.

Jeg synes, at vi i stedet for at gå ind i denne meget semantisk prægede diskussion og i stedet for at snakke os fra hinanden skulle forsøge at finde ud af, hvad det er, vi er enige om.

Jeg vil i hvert fald gerne besvare hr. Rechendorffs spørgsmål om, hvorfor vi ikke kan støtte det forslag, der er fremsat af Det Konservative Folkeparti. Det kan vi ikke, fordi det rejser det spørgsmål, hvordan man skal bære sig ad med at nedlægge amterne. Det er det spørgsmål, der stilles i lovforslaget, men vi er ikke enige i, at amterne skal nedlægges. Der kan være grund til at diskutere deres størrelse i fremtiden, ligesom der kan være grund til at diskutere, om der er opgaver, der kan ligge et andet sted end dér, hvor de ligger i dag, og alle disse spørgsmål er vi meget åbne over for. Men Det Konservative Folkeparti begynder med konklusionen, der siger: Amterne skal nedlægges! Og det er vi ganske enkelt ikke enige i.

Men der er tilsyneladende alligevel – det lyttede jeg mig til i hvert fald – alle partier her imellem i Folketinget forståelse for, at der under alle omstændigheder skal foregå noget regionalt, uanset hvad man kalder det. Og det synes jeg vi skulle forsøge at tage udgangspunkt i, i den fremtidige diskussion.

Hr. Poul Nødgaard spurgte om – og det kom jo nærmest til at lyde, som om det var en stor hemmelighed, der skulle afsløres her – hvor mange regioner regeringen og Socialdemokratiet mente dette her skulle ende i. Dertil kan jeg sige, at det har vi bestemt ikke noget svar på, og det har jeg aldrig nogen sinde udtalt mig om. Jeg har tværtimod sagt, at det er umuligt på det niveau, debatten er nu, at sætte antal på, men at vi er helt åbne over for at diskutere, at de måske i fremtiden kunne blive større.

Det er ganske rigtigt, at der er en journalist, der har gættet på, at det kunne blive 4-5 stykker, og det er man meget velkommen til at gætte på. Der er andre, der gætter på, at det bliver 7-8 stykker, og så er der atter andre, der har gættet på, at det bliver 2-3 stykker. Det er nu engang det åbne bud, der er i debatten, som den finder sted nu. Men selve det, der skal være grundlaget for at træffe beslutninger om, hvorvidt